

AQUI VENIMOS LOS ABERCHALES: RIAU, RIAU.

pa dezakete beren eguna abertzaleen egunean!

Aurten, ordea, prentsaren bidez jakin dugunez, sozial-inperialisten arabera eta bedeinkazioaz ospatuko da Aberri-Eguna. Blas Piñar-ek ez du bil-deia sinatu. Bejondeiela honez pozik geldi daitezkeenei!

Lehen-lehenengo, la-prastada hau: Iparraldeko abertzaleak ezertarako ere hitzartu gabe hartu direla aurtengo erabakiak. Sozialdemokraten buruan ez baita inolaz ere sartzen hazpandarrak eta atharraztarak gure anaiak izan daitezkeenik. Aberri-Eguna Hegoaldeko lau hiriburuetan, eta ez bestetan, ospatuz, aberritasunik gabe gelditu gara; baina "norteznada" bapo horniturik.

Eta bigarren laprastada, eta lehenengoaren tankerakoa: Autonomi-mailan eta Unibertsitate-mailan batera, Nafarroa gugandik baztertu nahi denez geroztik, Nafarroan behar zela ospatu, hain zuzen ere, aurtengo Aberri-Eguna; eta Iruñan, eta ez beste inon. Ez sakabanaturik.

Aurtengo Aberri-Egunak, horretara, gure atzerakadaren neurria ematen du: gauza "ondo" doa, "integratz" goaz... Zeri buruz?

Eta hori ikusita, abertzaleok, abertzale ezkertarrok bederen lehendabizikorik, programa abertzale minimo bati buruz zeharo elkartu eta anaitu beharrean, alferrikako hizpideak ahaztu beharrean, geure liferentzietan eta nabardu-

retan jarriko ditugu begiak. Eta edozein txorimaloren atzetik joango gara aldraka, helburua berriro galdurik.

Eta aspaldidaniko amoranteak ikusiko ditugu eskuin aldean, beste berrogei urtez musuka eta marrusketa beroan; eta ezker aldean, bandera gorri askoren artean, "taktikaz" errepikaturik, hau entzungo dugu kaleetan barrena datorren 26-an: "Riau, riau! Irrintzi va que chuta! Aqui venimo lo norteño aberchale!"...

Segi! Segi horrela, aberkideok! Eta barre ozenik entzungo da bazterretan!

TXILLARDEGI

Donostia, 1978/III/13

EUSKADI LIBREAN, LANGILE LIBRE.

Arana Goirik "arraza" esaten zuen: Unamunok eta Barojak bezala. Eta Ortegak. Orduan hala esaten zuten, euskal arraza. Arraza teoria bat, Aranak ez du, bestela.

Nolanahi ere, nazionalitate printzipioa, kontentplazio gabe eta kontsekuentzia guztiekin, proklamatu du Sabinek: "... España y Euskeria son dos naciones tan distintas y diferentes entre sí como Euskeria y Alemania y más distintas y diferentes que lo es Alemania de España, —así sean también independientes entre sí en lo político".

- "Los bizkainos no somos españoles ni por raza, ni por el idioma, ni por las leyes, ni por la historia".

- "Bizkaya no es de derecho española, como no sea por el actual derecho constitucional; si de hecho es provincia española, lo es a pesar suyo y contra su voluntad".

Eta esijitzen du:

- "absoluta independencia de Bizkaya"

contra toda política española”.

BI NAZIO ALA/ETA BI KLASE.

Urteetan bi planteiamolde elkarren kontrario eduki ditugu Euskal Herri-
an, funtsean biak berdinak
beren estrukturaren, dualis-
tatearen eta eskusibistak biak,
alternatibistak: hemengo
borroka ez dela bi nazioa-
ren artekoa besterik; ez
dela bi klaseren artekoa
baino.

Eta batek ala besteak,
begien bistako errealitate
pila bat uzten zuen espli-
katu gabe, azkenean nazio-
tasunaren edo klase borro-
karen metafisika konplika-
tuetara apelatu behar iza-
ten baitzuten.

Nazioarena Aranak
bezalakoxe radikalismoz
—eta eskusibismoz— pro-
klamatu zen klase borroka-
ren printzipioa XIX mende
azkenetan.

Eskusibismo edo al-
ternatibismo sinplista hori-
rik gehienbat gainditu ahal
izan dira urteotan. PNV-an
ere ba dakite, hemen ez
dagoela nazio arazoa baka-
rrik; PSOE-n ba dakite, ba
dagoela nazio arazo bat
ere. Halere, ezin esan dai-
teke, planteiamolde alter-
natibista hartatik eta hare-
kin sortu ziren taldeketa
klasikoak (“abertzaleak”:
PNV...; espainolistak edo
klasistak: PSOE, PCE,
MCE...), oraindik, eta be-
harbada berriro eta geroz
bortizkiago, beren hasiera-
ko dinamikak ez darama-
tzanik. Urak errekarra itzul-
tzen dira; Alderdiak beren
jatorrizko tradizioetara;
eta pentsabideak eta teo-
riak eta filosofiak, oina-
rriko beren eskemetara
eta dinamikara. Azkenean,
hasieran bukatzen da. Egu-
netik egunera hobeto ageri
da, Alderdi ezberdinen jo-
kabideetan, hosto berrien
azpian dagoen natura zaha-
rra.

UCD: EZ NAZIO ETA EZ KLASE, INPERIO.

Planteiamolde orijina-
la, berri-berria (bostehun
bat urte besterik ez due-
na), Euskadiri historiko
nahiz politikoki dagokio-
nean, UCD-ek egiten digu,
noski: hemen, ez nazio eta
ez klase, Inperioa besterik
ez dago eta hori haunditu
behar da. Kito, San Kito.

Zer axola dio, gero,
Nafarroa Euskadi den, ala
Euskadi Nafarroa. Inperioa
da behintzat.

ABERRIA, ABERRIAK DA.

Aberria ez da kon-
tzeptu bat kaskoan: klase
bakoitzak bere erara oku-
patzen dizun, hartzen di-
zun, errealitate sozial, poli-
tiko, kultural, historiko,
geografikoa da.

Aberria, momentu
honetan, Euskadi hautsi.

zanpatu, lan gabeko, esko-
labide gabeko, zikin, ma-
txista, nazkagarri hau da.
Askatasun borroka nazio-
nala, klase bakoitzak eta
talde bakoitzak bere erre-
presioaren ikuspidetik
ikusten eta egiten du.
Arrantzaleak, Euskadi bat
itsaso librez egin nahi du;
haurrak, eskolak aplasta-
tzen ez duen Euskadi bat;
emakumeak, emakume
sortu izana diskriminatzen
ez duen aberri bat. Bakoit-
tzak bere askatasuna egi-
ten dizu.

Askatasuna, askata-
sunak da: aberria, aberriak
da.

LANGILEEN ABERRIGINTZA.

Lehenago esan zeka-
keen Engelsek, XIX men-
dean, nazioa askatu beha-
rra zegoenean, langileak,
bere klase interesak utzi,
eta klase nagusiari lotu be-
har zitzaioela, okupatzaile-
aren aurka: klase erreazio-
nari hutsei berei, zenbait
kasutan.

Gaur egun, langileria
aski indartsu da, aski orga-
nizatu eta kontzientziatua
dago nazio zapalduaren ba-
rruan, bere interesak modu
horretan sakrifikatu behar
izateko. Bere klase borro-
ka eta bere nazio borroka
batera eramanez ditzake au-
rrera: are, gidari ere bilaka
daiteke bera, nazio aska-
pen eta aberri gintza borro-
kan. Aberri Eguna: hau-
rren, emakumeen, langi-
leen, arrantzaleen, nekaza-
rien, ikasleen..., egiteko
Aberriaren Eguna da. Eus-
kaldun herriaren egiteko
askatasunarena.

ABERRI EGUNA 78: DURANGON

Lazkano Mendizabal